Z A K O N
O VARSTVU POTROŠNIKOV
(uradno prečiščeno besedilo)
(ZVPot-UPB2)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ta zakon ureja pravice potrošnikov in potrošnic (v nadaljnjem besedilu: potrošnikov) pri ponujanju, prodajanju in drugih oblikah trženja blaga in storitev s strani podjetij in določa dolžnosti državnih organov in drugih subjektov, da te pravice zagotavljajo.
(2) Po tem zakonu je potrošnik fizična oseba, ki pridobiva ali uporablja blago in storitve za namene izven njegove poklicne ali pridobitne dejavnosti.
(3) Po tem zakonu se šteje za podjetje pravna ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost, ne glede na njeno pravnoorganizacijsko obliko ali lastninsko pripadnost.
(4) Obveznosti, ki jih ima po tem zakonu podjetje, se nanašajo tudi na zavode in druge organizacije oziroma druge fizične osebe, ki zagotavljajo potrošnikom blago in storitve.
(5) Proizvajalec je po tem zakonu podjetje, ki izdeluje končne izdelke ali sestavne dele ali pridobiva osnovne surovine ali oseba, ki se s svojo firmo, blagovnim znakom ali drugim znakom razlikovanja na izdelku predstavlja kot njegov proizvajalec. Za proizvajalca se štejejo tudi uvoznik izdelka, predstavništvo proizvajalca v Republiki Sloveniji ali katerakoli druga oseba, ki daje videz, da je proizvajalec s tem, da blago označi s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim znakom razlikovanja.
(6) Za uvoznika izdelka se šteje vsak uvoznik izdelka na ozemlje držav članic Evropskih skupnosti.
(7) Po tem zakonu so storitve informacijske družbe tiste gospodarske dejavnosti, ki se izvajajo preko svetovnega spleta oziroma interneta in vključujejo prodajo storitev in blaga na podlagi sklepanja pogodb preko svetovnega spleta oziroma interneta ter brezplačne storitve kot so posredovanje podatkov in oglasna sporočila, če ni drugače urejeno s tem ali drugim zakonom.
(8) Po tem zakonu je ponudnik storitev informacijske družbe vsako podjetje, ki nudi storitve iz prejšnjega odstavka.
(9) Finančne storitve po tem zakonu so storitve, ki so predmet zakonov, ki urejajo področje bančništva, zavarovalništva, trga vrednostnih papirjev investicijskih skladov, pokojninskih skladov, plačilnega prometa in potrošniških kreditov.
(10) Pravice, ki potrošniku pripadajo po tem zakonu, ne posegajo v njegove pravice, ki jih ima po splošnih predpisih o obligacijskih razmerjih.
(11) Pravic, ki pripadajo potrošniku po tem zakonu, s pogodbo ni mogoče omejiti ali izključiti.
(12) Vlada Republike Slovenije spremeni tolarske zneske iz tega zakona, če se pomembneje spremeni razmerje tolarja proti evru po srednjem tečaju Banke Slovenije.

2. člen

(1) Podjetje mora s potrošniki poslovati v slovenskem jeziku, na območjih kjer avtohtono živita italijanska ali madžarska narodna skupnost pa tudi v jeziku narodne skupnosti. Pri tem mora v pisnih sporočilih uporabljati celotno ime svoje firme in sedež. Pri označevanju izdelkov mora potrošniku v slovenskem jeziku posredovati potrebne informacije glede značilnosti, prodajnih pogojev, uporabe in namembnosti izdelka. Pri tem lahko uporablja tudi splošno razumljive simbole in slike.
(2) Podjetje lahko v pisnih sporočilih, ki niso namenjena individualno določenemu potrošniku, uporablja tudi skrajšano firmo, če je s skrajšano firmo vpisano v register, in kraj, kjer posluje, ali naslov spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja.
(3) Poleg podatkov iz prejšnjih dveh odstavkov je dolžan ponudnik storitev informacijske družbe omogočiti tudi enostaven, neposreden in stalen dostop do:
– svojih podatkov, vključno s svojim elektronskim naslovom,
– podatkov o vpisu v register oziroma drugo javno evidenco z navedbo registra oziroma evidence in številke vpisa,
– naziva pristojnega državnega organa, zbornice ali druge nadzorne organizacije, če za svojo dejavnost potrebuje posebno dovoljenje,
– naziva poklicne zbornice oziroma združenja, poklicnega naziva in države, v kateri je bil ta podeljen, ter napotil na veljavna poklicna pravila te države in načinov dostopa do njih, če gre za poklic oziroma dejavnost, za katera so predpisani posebni pogoji ali obvezno združevanje v zbornice ali podobna združenja,
– podatkov o obveznosti plačila davka na dodano vrednost in s tem povezanih predpisanih podatkov.

3. člen

(1) Podjetja in druge organizacije, ki zagotavljajo potrošnikom javne storitve in dobrine, so dolžni zagotoviti redno in kakovostno opravljanje storitev ter skrbeti za ustrezen razvoj in dvig kakovosti storitev.
(2) Če potrošnik pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin zamudi z izpolnitvijo obveznosti, ga mora upnik s pisnim opominom pozvati k izpolnitvi obveznosti in mu določiti naknadni rok za izpolnitev, ki ne sme biti krajši od 15 dni, če drug zakon ne določa daljšega roka. Pred iztekom dodatnega roka za izpolnitev upnik ne sme prekiniti zagotavljanja javne storitve ali dobrine.

II. ODGOVORNOST ZA IZDELEK

4. člen

(1) V skladu s splošnimi pravili o odgovornosti za škodo in s pravilom o odgovornosti proizvajalca stvari z napako je dolžan proizvajalec izdelka, kadar napaka na izdelku povzroči smrt, telesno poškodbo ali okvaro zdravja človeka ali kadar zaradi napake na izdelku nastane škoda na drugi stvari, povrniti nastalo škodo.
(2) Škodo na drugi stvari je proizvajalec dolžan povrniti, če presega vrednost 100.000 tolarjev, in to le tedaj, če je poškodovana stvar običajno namenjena za osebno uporabo in jo je oškodovanec uporabljal pretežno za osebno uporabo.
(3) Če proizvajalca izdelka ali uvoznika ni mogoče ugotoviti, se vsak dobavitelj izdelka šteje za proizvajalca, razen če v razumnem roku oškodovanca obvesti o tem, kdo je proizvajalec oziroma uvoznik, ali katera oseba mu je izdelek dobavila.

5. člen

Izdelek v smislu tega poglavja je vsaka premična stvar, tudi če je del druge premične stvari ali je povezana z nepremično stvarjo, vključno z električno energijo.

6. člen

(1) Izdelek ima napako, kadar njegova varnost ni takšna, kot jo potrošnik lahko upravičeno pričakuje. Pri oceni, kakšno varnost je potrošnik upravičen pričakovati, je treba upoštevati zlasti:
1. predstavitev izdelka glede na njegovo namembnost,
2. predvidljivo uporabo izdelka na razumen način,
3. čas, ko je bil izdelek dan v promet.
(2) Ne šteje se, da ima izdelek napako samo zato, ker je bil pozneje dan v promet boljši izdelek.

7. člen

Oškodovanec mora dokazati napako, škodo in vzročno zvezo med njima.

8. člen

Izdelek je dan v promet v trenutku, ko ga je proizvajalec ne glede na pravni naslov dal na razpolago ali v uporabo oziroma ga je odposlal.

9. člen

Proizvajalec je odgovoren za škodo, ki jo je povzročil izdelek z napako, če je škoda nastala deset let od dneva, ko je ta izdelek dal v promet.

10. člen

Proizvajalec ni odgovoren za škodo, če dokaže, da:
– izdelka ni dal v promet;
– iz okoliščin izhaja, da napake, ki je povzročila škodo, ni bilo v času, ko je izdelek dal v promet;
– je napaka posledica skladnosti izdelka s prisilnimi predpisi;
– je izdelal le sestavni del oziroma sestavino izdelka oziroma pridobil osnovno surovino ali dodatno surovino ali aditiv in da je napaka nastala zaradi konstrukcije ali izdelave izdelka, v katerega je bil sestavni del vgrajen oziroma za katerega je bila uporabljena osnovna ali dodatna surovina oziroma aditiv, ali da je napaka nastala zaradi navodila proizvajalca tega izdelka;
– svetovna raven znanosti in tehničnega napredka v času, ko je dal izdelek v promet, ni bila takšna, da bi bilo možno napako na izdelku odkriti (npr. z znanimi metodami in analizami);
– izdelka ni izdelal za prodajo ali kakršnokoli drugo obliko distribucije v ekonomske namene, niti ga ni izdelal ali dal v promet v okviru svoje dejavnosti.

11. člen

Odgovornosti za škodo po tem poglavju s pogodbo ni mogoče omejiti ali izključiti.

11.a člen

Pravice iz tega poglavja pripadajo tudi osebam, ki se po tem zakonu ne štejejo za potrošnike.

III. OGLAŠEVANJE BLAGA IN STORITEV

12. člen

(1) Oglaševanje blaga in storitev ne sme biti v nasprotju z zakonom, ne sme biti nedostojno ali zavajajoče.
(2) Oglaševalska sporočila morajo biti v slovenskem jeziku, na območjih kjer avtohtono živita italijanska ali madžarska narodna skupnost pa so lahko v jeziku narodne skupnosti. Posamezne besede ali krajše besedne zveze v tujem jeziku, ki so zaradi običajne uporabe razumljive večini potrošnikov, se lahko uporabljajo, če predstavljajo sestavni del celostne podobe.

12.a člen

Nedostojno oglaševanje blaga in storitev pomeni oglaševanje, ki vsebuje sestavine, ki so žaljive ali bi lahko bile žaljive za potrošnike, bralce, poslušalce in gledalce, ali sestavine, ki nasprotujejo morali.

12.b člen

(1) Zavajajoče oglaševanje po tem zakonu pomeni vsako oglaševanje, ki na kakršenkoli način, vključno s predstavitvijo blaga in storitev, zavaja ali utegne zavajati potrošnika, ki mu je oglaševanje namenjeno ali ga lahko doseže in ki bi zaradi svoje zavajajoče narave verjetno vplivalo na ekonomsko obnašanje potrošnika ali ki iz enakih razlogov škodi ali bi verjetno škodilo konkurentom.
(2) Zavajajoče oglaševanje je zlasti oglaševanje, ki izkorišča ali bi lahko izkoriščalo potrošnikovo neizkušenost in neznanje v dobičkonosne namene, ki vsebuje nejasnosti, čezmerna pretiravanja ali druge podobne sestavine, ki potrošnika zavajajo ali bi ga lahko zavajale.

12.c člen

(1) Primerjalno oglaševanje po tem zakonu pomeni vsako oglaševanje, ki na kakršenkoli način, izrecno ali z nakazovanjem, določa identiteto konkurenta oziroma blaga ali storitev, ki jih ponuja konkurent.
(2) Primerjalno oglaševanje je dovoljeno, če:
– ni zavajajoče;
– primerja resnične podatke glede blaga ali storitev, ki zadovoljujejo iste potrebe ali imajo enak pomen;
– objektivno primerja eno ali več objektivnih, namenskih ali predstavitvenih lastnosti glede takega blaga, tudi cene;
– ne ustvarja zmede na trgu med oglaševalcem in konkurentom ali med blagovnimi oziroma storitvenimi znamkami, trgovskimi imeni, drugimi znaki razlikovanja, blagom ali storitvami oglaševalca in konkurentov;
– ne diskreditira ali očrni blagovnih oziroma storitvenih znamk, trgovskih imen, drugih znakov razlikovanja, storitev, dejavnosti ali razmer konkurenta;
– pri izdelkih z označbo porekla blaga v vsakem primeru obravnava izdelke z enakim poreklom;
– se nelojalno ne okorišča z ugledom blagovne oziroma storitvene znamke, trgovskega imena ali drugimi znaki razlikovanja konkurenta ali s poreklom konkurenčnih proizvodov;
– ne predstavlja blaga ali storitev kot ponaredke ali kopije blaga, ki ima zavarovano blagovno oziroma storitveno znamko ali trgovsko ime.
(3) Vsaka primerjava, ki se nanaša na posebno ponudbo mora jasno in nedvoumno navajati datum prenehanja ponudbe. Če ponudba še ni pričela veljati, mora navajati tudi datum začetka obdobja, v katerem se uporablja posebna cena ali kaki drugi pogoji. Primerjava mora navajati, da posebna ponudba velja le za omejene količine blaga in storitev.

12.č člen

Določila tega poglavja se uporabljajo tudi za oblike oglaševanja, ki niso namenjene potrošnikom.

12.d člen

(1) Glede na okoliščine konkretnega primera in upoštevajoč upravičen interes oglaševalca, potrošnika in drugih strank v postopku lahko sodišče ali organ pred katerim teče postopek v postopku, ki se nanaša na oglaševanje, od oglaševalca zahteva, naj predloži dokaze o resničnosti oglaševalskih trditev, v katerih navaja

domnevana dejstva, pri primerjalnem oglaševanju pa, da mora predložiti dokaze v roku, ki ne sme biti daljši od osmih dni.
(2) Če oglaševalec dokazov iz prejšnjega odstavka ne predloži ali če predloži pomanjkljive dokaze, se šteje, da trditve, v katerih so navedena domnevana dejstva, niso točne.

13. člen

Na zahtevo državnega organa, organizacije potrošnikov, potrošnika ali na lastno pobudo lahko poda stanovsko združenje oglaševalcev mnenje o tem, ali je določeno oglaševanje nedostojno oziroma zavajajoče.

14. člen

(1) Pravne in fizične, domače ali tuje osebe, ki opravljajo dejavnost oglaševanja na območju Republike Slovenije, se lahko združujejo v Slovensko oglaševalsko zbornico.
(2) Zbornica je pravna oseba. Svojo organizacijo in delovanje določi s statutom.

15. člen

Oglaševanje ne sme vsebovati sestavin, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih ali sestavin, ki izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj.

15.a člen

(1) V vseh oglaševalskih sporočilih, ki so del ali pa predstavljajo storitev informacijske družbe, mora biti, če ni z drugim predpisom to že urejeno v enakem ali večjem obsegu, poleg podatkov iz 2. člena tega zakona zagotovljeno tudi, da je jasno prepoznavno, da gre za oglaševalsko sporočilo in katero podjetje je njegov naročnik.
(2) Če oglaševalsko sporočilo obsega posebne ponudbe (popusti, premije, darila in podobno), morajo biti le-te jasno prepoznavne, pogoji za njihovo pridobitev pa dostopni in jasni ter nedvoumno navedeni. Enako velja tudi za dovoljena nagradna tekmovanja ali igre na srečo.

IV. GARANCIJA ZA BREZHIBNO DELOVANJE STVARI

15.b člen

(1) Blago, za katero se izda garancija za brezhibno delovanje, je blago, katerega brezhibno delovanje se zagotavlja z vzdrževanjem ali zamenjavo njegovih sestavnih delov. To velja tudi za blago, ki se kupuje samostojno, uporablja pa se kot sestavni del drugega blaga.
(2) Minister, pristojen za gospodarstvo, izda predpis, s katerim določi blago iz prvega odstavka tega člena ter podrobneje uredi garancijske obveznosti za posamezne vrste blaga, zlasti:
– najkrajši garancijski rok;
– čas po preteku garancijskega roka, v katerem je proizvajalec dolžan zagotavljati vzdrževanje, nadomestne dele in priklopne aparate.

16. člen

(1) Za blago iz prejšnjega člena mora proizvajalec ali prodajalec ob sklenitvi prodajne pogodbe izročiti potrošniku garancijski list, navodila za sestavo in uporabo in seznam pooblaščenih servisov. Pri tem je dolžan zagotoviti pooblaščeni servis, razen če sam ne opravlja te dejavnosti.
(2) Pooblaščen je tisti servis, ki ima veljavno pooblastilo proizvajalca, da lahko izvaja servisna dela na proizvodih in ima sklenjeno pogodbo za dobavo originalnih rezervnih delov.
(3) Garancijski list mora biti za potrošnika lahko razumljiv. Kadar je izdelek namenjen prodaji na ozemlju Republike Slovenije, mora biti garancijski list v celoti v slovenskem jeziku.
(4) Proizvajalec je dolžan zagotoviti popravilo in vzdrževanje izdelka, za čas garancijskega roka oziroma njegovega podaljšanja brezplačno, po poteku le tega pa proti plačilu tako, da servis opravlja sam ali ima sklenjeno pogodbo o servisiranju z drugo osebo.
(5) Tudi po preteku garancijskega roka je proizvajalec dolžan potrošniku zagotavljati vzdrževanje, nadomestne dele in priklopne aparate.
(6) Pravice iz garancije lahko potrošnik uveljavlja tudi proti prodajalcu.
(7) Tudi za rabljeno blago iz 15.b člena mora prodajalec, registriran za opravljanje dejavnosti prodaje rabljenega blaga, ob sklenitvi prodajne pogodbe izročiti potrošniku garancijski list, navodila za sestavo in uporabo in seznam pooblaščenih servisov. V primeru, da za tako blago v Republiki Sloveniji še ni pooblaščenega servisa, je dolžan zagotoviti pooblaščeni servis, razen če sam ne opravlja te dejavnosti.
(8) Prodajalec stanovanja ali poslovnega prostora mora kupcu najkasneje ob izročitvi stanovanja predati garancijske liste za vso vgrajeno blago iz 15.b člena tega zakona.

17. člen

(črtan)

18. člen

(1) Garancijski list mora vsebovati zlasti naslednje podatke:
1. firmo in sedež proizvajalca,
2. podatke, ki identificirajo blago,
3. izjavo, da proizvajalec jamči za kakovost oziroma za brezhibno delovanje v garancijskem roku, ki začne teči z izročitvijo blaga potrošniku,
4. trajanje garancijskega roka,
5. firmo in sedež prodajalca ter datum izročitve blaga potrošniku,
6. najkrajši garancijski rok, ki ne sme biti krajši od enega leta, razen če gre za rabljeno blago, za katerega lahko prodajalec določi krajši garancijski rok,
7. čas po preteku garancijskega roka, v katerem je proizvajalec dolžan zagotavljati vzdrževanje, nadomestne dele in priklopne aparate, ki mora biti vsaj trikrat daljši od garancijskega roka.

(2) Proizvajalec ima obveznosti po zakonu, tudi če za blago, določeno v predpisu iz 15.b člena tega zakona, garancijski list ni bil izdan ali ni bil izročen potrošniku ali iz njegove vsebine ne izhajajo z zakonom predpisane obveznosti proizvajalca.
(3) Šteje se, da garancijski list ni bil izdan, če potrošniku niso bile izročene listine, na katerih so vsi podatki iz prvega odstavka tega člena. Če se podatki iz prvega odstavka tega člena nahajajo na različnih listinah, mora prodajalec potrošnika na to posebej opozoriti.
(4) Proizvajalec ima vse obveznosti po zakonu tudi, če garancija ni obvezna, pa jo je javno obljubljal (prostovoljna garancija).

19. člen

Stroške za material, nadomestne dele, delo, prenos in prevoz izdelkov, ki nastanejo pri odpravljanju okvar oziroma pri nadomestitvi izdelka z novim na podlagi garancije, plača proizvajalec.

20. člen

(1) Proizvajalec mora zagotoviti, da pooblaščeni servisi razpolagajo z vsemi potrebnimi nadomestnimi deli za odpravo okvar in pomanjkljivosti, da takoj sprejmejo blago v popravilo in da napake odpravijo najkasneje v skupnem roku 45 dni od dneva, ko je dajalec garancije oziroma pooblaščeni servis prejel zahtevo za brezplačno odpravo okvare in pomanjkljivosti izdelka. Če proizvajalec tega v tem roku ne stori, mora potrošniku brezplačno nadomestiti tak izdelek z enakim novim in brezhibnim izdelkom.
(2) Proizvajalec oziroma pooblaščeni servis lahko potrošniku za čas popravila blaga, za katerega le ta uveljavlja garancijo, zagotovi brezplačno uporabo podobnega izdelka.
(3) V primeru, da proizvajalec oziroma pooblaščeni servis tega potrošniku ne zagotovi, ima potrošnik pravico do povračila škode, ki jo je pretrpel zaradi tega, ker stvari ni mogel uporabljati, in sicer od trenutka, ko je zahteval popravilo ali zamenjavo, do njune izvršitve.

21. člen

Pravice iz tega poglavja pripadajo tudi osebam, ki se po tem zakonu ne štejejo za potrošnike.

V. POGODBENI POGOJI

22. člen

(1) Za pogodbene pogoje po tem zakonu se štejejo vse sestavine pogodbe, ki jih določi podjetje, zlasti tiste, ki so določene v obliki formularne pogodbe ali splošnih pogojev poslovanja, na katere se pogodba sklicuje.
(2) Pogodbeni pogoji zavezujejo potrošnika le, če je bil pred sklenitvijo pogodbe seznanjen z njihovim celotnim besedilom.
(3) Šteje se, da je bil potrošnik seznanjen s celotnim besedilom pogodbenih pogojev, če ga je nanje podjetje izrecno opozorilo in če so mu bili dostopni brez težav.
(4) Pogodbeni pogoji iz prvega odstavka tega člena morajo biti jasni in razumljivi.
(5) Nejasna določila je treba razlagati v korist potrošnika.

23. člen

(1) Podjetje ne sme postavljati pogodbenih pogojev, ki so nepošteni do potrošnika.
(2) Pogodbeni pogoji iz prejšnjega odstavka so nični.

24. člen

(1) Pogodbeni pogoji se štejejo za nepoštene, če:
– v škodo potrošnika povzročijo znatno neravnotežje v pogodbenih pravicah in obveznostih strank ali
– povzročijo, da je izpolnitev pogodbe neutemeljeno v škodo potrošnika ali
– povzročijo, da je izpolnitev pogodbe znatno drugačna od tistega, kar je potrošnik utemeljeno pričakoval ali
– nasprotujejo načelu poštenja in vestnosti.
(2) Pogodbene pogoje je treba razlagati v povezavi z drugimi pogoji v isti pogodbi ali v drugi pogodbi med istima strankama in ob upoštevanju narave blaga oziroma storitev in vseh drugih okoliščin v zvezi s sklenitvijo pogodbe.
(3) Če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, se šteje za nepošten pogodbeni pogoj zlasti določba:
– po kateri lahko podjetje odstopi od pogodbe v vsakem primeru;
– s katero se potrošnik odpove pravici do uveljavljanja določenih ugovorov (npr. ugovor zaradi ničnosti, spodbojnosti, neizpolnitve ali nepravilne izpolnitve pogodbe);
– po kateri cena ni določena ali ni dovolj določena;
– ki izključuje odgovornost za škodo, ki jo je podjetje ali oseba, za katero je podjetje odgovorno, povzročila namenoma ali iz malomarnosti;
– s katero si podjetje zagotovi neprimerno dolg rok za izpolnitev potrošnikovega naročila;
– s katero se podjetju dovoljuje, da enostransko spremeni pogodbene pogoje, ki so bistveni za pogodbeno razmerje;
– po kateri si podjetje pridrži pravico odločati, ali je dobavljeno blago v skladu s pogoji iz pogodbe;
– s katero se določi pogodbena kazen v korist podjetja;
– s katero lahko podjetje prenese svoje pogodbene obveznosti na tretjo osebo, ki v pogodbi ni bila navedena po imenu;
– s katero se na potrošnika prenese dokazno breme, ki ga po veljavnem pravu nosi podjetje;
– ki izključuje ali omejuje odgovornost podjetja za primer smrti ali poškodb potrošnika, ki so posledica dejanja ali opustitve podjetja;
– ki od potrošnika zahteva plačilo nesorazmerno visokega nadomestila v primeru, ko potrošnik ne izpolni svojih pogodbenih obveznosti;
– ki podjetju omogoča, da brez primernega odstopnega roka odstopi od pogodbe, sklenjene za nedoločen čas;
– ki podjetju omogoča, da enostransko in brez navedbe razlogov spremeni lastnosti blaga ali storitev, ki so predmet pogodbe;
– ki podjetju omogoča, da ceno blaga ali storitev določi ali zviša ob dobavi, potrošniku pa ne daje možnosti odstopa od pogodbe, če je tako določena cena previsoka glede na ceno, dogovorjeno ob sklenitvi pogodbe;
– ki podjetju daje izključno pravico razlage pogodbenih določil;
– ki potrošnika zavezuje k izpolnitvi vseh pogodbenih obveznosti tudi v primeru, ko podjetje ne izpolni svojih pogodbenih obveznosti;
– ki omejuje ali izključuje potrošnikove pravice do pravnega varstva, zlasti še določbe, ki potrošniku omejujejo dostop do dokaznega gradiva;
– ki daje podjetju pravico do podaljševanja pogodbe sklenjene za določen čas, kadar je rok, v katerem lahko potrošnik izrazi željo, da ne bo podaljšal pogodbe, nerazumno kratek;
– ki omejuje obveznost podjetja, da spoštuje obveznosti, ki so jih prevzeli njegovi zastopniki.

VI. PRODAJA BLAGA IN OPRAVLJANJE STORITEV

1. Splošno

25. člen

(1) Podjetje mora prodajati blago potrošniku oziroma opravljati storitve zanj na način, ki ni v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji.
(2) Podjetje mora prodajati blago oziroma opravljati storitve vsem potrošnikom pod enakimi pogoji.

26. člen

(1) Podjetje mora za blago oziroma storitve, ki jih ponuja, vidno označiti ceno, ki vključuje davek na dodano vrednost v primeru, da je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost.
(2) Cena blaga oziroma storitve mora biti označena v tolarjih.
(3) Podjetje mora upoštevati označene cene.
(4) V primeru, da gre za ponudbo v okviru storitev informacijske družbe, mora biti poleg cene jasno in nedvoumno navedeno ali cena vključuje tudi stroške dostave.
(5) Minister, pristojen za trgovino, predpiše način označevanja cen blaga in storitev.

27. člen

Ne glede na splošna pravila o obligacijskih razmerjih se denarna obveznost potrošnika, ki se plačuje s posredovanjem banke ali druge organizacije za plačilni promet, šteje za plačano z dnem, ko je potrošnik dal nalog taki organizaciji.

27.a člen

(1) Ne glede na splošna pravila o obligacijskih razmerjih se v primeru zamude pri plačilu s strani potrošnika kot pogodbene stranke, ne sme dogovoriti uporabe višjih zamudnih obresti, kot jih določa obligacijski zakonik.
(2) Stroški opomina, ki ga izda podjetje, v primeru zamude plačila potrošnika kot pogodbene stranke, ne smejo presegati dejanskih stroškov izdelave in pošiljanja opomina, hkrati pa tudi ne višine zamudnih obresti.

2. Posebna pravila o lastnostih blaga

28. člen

(1) Podjetje mora razprodajo objaviti na krajevno običajen način. Objava o uvedbi razprodaje mora vsebovati podatek o vrsti blaga, odstotku znižanja in času trajanja tovrstne prodaje.
(2) Blago, ki je na razprodaji, mora biti označeno s ceno pred znižanjem in z znižano ceno.
(3) Če je odstotek znižanja objavljen v razponu, mora najvišji odstotek znižanja zajemati najmanj eno četrtino vrednosti vsega blaga, ki je na razprodaji.

29. člen

Blago, ki je na razprodaji zato, ker bo v kratkem pretekel rok uporabnosti, mora imeti poleg označbe iz drugega odstavka 28. člena tudi posebej označen datum, ko poteče rok uporabnosti.

30. člen

Podjetje, ki prodaja blago z napako, mora tako blago fizično ločiti od redne prodaje brezhibnega blaga in vidno opozoriti, da gre za prodajo blaga z napako, ter vsak kos takega blaga posebej označiti.

31. člen

(1) Podjetje je dolžno storiti vse, kar je potrebno, da se ohranijo vse lastnosti blaga, ki je namenjeno prodaji, zlasti blaga z omejenim rokom uporabnosti.
(2) Če je za blago predpisan rok uporabnosti, mora biti ta rok na blagu vidno in čitljivo označen.
(3) Če blago zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo, ga podjetje ne sme dati v prodajo oziroma mora ustaviti njegovo prodajo ali na njem označiti, za katere namene je uporabno tudi s temi lastnostmi.

32. člen

(1) Podjetje mora potrošnika seznaniti z lastnostmi ponujenega blaga, po katerem povprašuje.
(2) Na izbranem kosu blaga mora podjetje potrošniku nazorno prikazati delovanje in ugotoviti njegovo brezhibnost. Če to ni mogoče, je podjetje dolžno potrošniku dati podrobna navodila in pojasnila o prodanem blagu.
(3) Če podjetje ne more zagotoviti zahteve iz drugega odstavka, mora odstraniti blago iz prodaje.

33. člen

(1) Blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesnažil okolje, mora proizvajalec priložiti navodilo za uporabo. Navodila za uporabo so lahko tudi prilepljena ali natisnjena na blagu oziroma na njegovi embalaži. Navodilo za uporabo je lahko v obliki besedila, slike ali skice oziroma kombinacije teh oblik.
(2) Vsebina navodila za uporabo mora biti za potrošnika lahko razumljiva in mu mora omogočati pravilno uporabo izdelka. Kadar je blago namenjeno prodaji na ozemlju Republike Slovenije, mora biti navodilo za uporabo v celoti v slovenskem jeziku.
(3) Navodilo za uporabo je dolžno priložiti tudi podjetje pri prodaji blaga potrošnikom.

34. člen

Podjetje mora za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjeni s pogodbami na daljavo, izročiti označbe, certifikat, izjavo o skladnosti, garancijski list, navodilo za

sestavo in uporabo, seznam pooblaščenih servisov oziroma druge spremne dokumente, če je s predpisom tako določeno.

35. člen

(1) Podjetje je dolžno za prodano blago oziroma opravljeno storitev potrošniku izdati račun, razen če ni z drugim predpisom drugače določeno.
(2) Potrošniku mora podjetje omogočiti, da preveri pravilnost zaračunanega zneska glede na kakovost in količino kupljenega blaga oziroma opravljene storitve.

36. člen

(1) Prodajalec mora blago prodajati v primerni embalaži.
(2) Na potrošnikovo zahtevo je podjetje dolžno blago posebej zaviti. Takšno zavijanje lahko podjetje potrošniku posebej zaračuna do višine dejanskih stroškov.
(3) Embalaža mora biti zdravju neškodljiva, primerna obliki in teži blaga in ne sme zavajati potrošnika o velikosti in teži blaga.
(4) Prodajalec mora na potrošnikovo zahtevo obdržati embalažo.

37. člen

(1) Prodajalec mora potrošniku izročiti blago v skladu s pogodbo in odgovarja za stvarne in pravne napake svoje izpolnitve.
(2) Napaka je stvarna:
1. če stvar nima lastnosti, ki so potrebne za njeno normalno rabo ali za promet;
2. če stvar nima lastnosti, ki so potrebne za posebno rabo, za katero jo kupec kupuje, ki pa je bila prodajalcu znana oziroma bi mu morala biti znana;
3. če stvar nima lastnosti in odlik, ki so bile izrecno ali molče dogovorjene oziroma predpisane;
4. če je prodajalec izročil stvar, ki se ne ujema z vzorcem ali modelom, razen če je bil vzorec ali model pokazan le zaradi obvestila.
(3) Primernost blaga za normalno rabo se presoja glede na običajno blago enake vrste in ob upoštevanju kakršnihkoli prodajalčevih izjav o značilnostih blaga, ki jih je dal prodajalec ali proizvajalec zlasti z oglaševanjem, predstavitvijo izdelka ali navedbami na blagu samem.
(4) Za odgovornost za stvarne in pravne napake se uporabljajo določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja, če ta zakon ne določa drugače.

37.a člen

(1) Potrošnik lahko uveljavlja svoje pravice iz naslova stvarne napake, če o napaki obvesti prodajalca v roku dveh mesecev od dneva, ko je bila napaka odkrita.
(2) Potrošnik mora v obvestilu o napaki natančneje opisati napako in prodajalcu omogočiti, da stvar pregleda.
(3) Obvestilo o napaki lahko potrošnik prodajalcu sporoči osebno, o čemer mu prodajalec mora izdati potrdilo, ali ga pošlje v prodajalno, kjer je bila stvar kupljena, ali pa zastopniku prodajalca, s katerim je sklenil pogodbo.

37.b člen

(1) Prodajalec ne odgovarja za stvarne napake na blagu, ki se pokažejo potem, ko mineta dve leti, odkar je bila stvar izročena.
(2) Če je predmet pogodbe med prodajalcem in potrošnikom rabljena stvar, ne odgovarja prodajalec za stvarne napake na blagu, ki se pokažejo potem, ko mine leto dni, odkar je bila stvar izročena.
(3) Šteje se, da je napaka na stvari obstajala že v času izročitve, če se pojavi v roku šest mesecev od izročitve.

37.c člen

(1) Potrošnik, ki je pravilno obvestil prodajalca o napaki, ima pravico od prodajalca zahtevati, da:
– odpravi napako na blagu ali
– vrne del plačanega zneska v sorazmerju z napako ali
– blago z napako zamenja z novim brezhibnim blagom ali
– vrne plačani znesek.
(2) V vsakem primeru ima potrošnik tudi pravico, da od prodajalca zahteva povrnitev škode, zlasti pa povračilo stroškov materiala, nadomestnih delov, dela, prenosa in prevoza izdelkov, ki nastanejo zaradi izpolnitve obveznosti iz prejšnjega odstavka tega člena.
(3) Pravice potrošnika iz prvega odstavka ugasnejo s potekom dveh let od dneva, ko je o stvarni napaki obvestil prodajalca.

37.č člen

(1) Z nobenim pogodbenim določilom ni mogoče omejiti ali izključiti prodajalčeve odgovornosti za stvarne napake, kot je določena s tem zakonom.
(2) Pogodbeno določilo, ki nasprotuje prejšnjemu odstavku, je nično.

38. člen

(1) Potrošnik ima pravico, če je bila storitev opravljena nepravilno, od izvajalca storitve zahtevati, da:
– odpravi pomanjkljivosti pri opravljeni storitvi ali
– vrne del plačanega zneska v sorazmerju s pomanjkljivostjo pri opravljeni storitvi ali
– ponovno opravi storitev ali
– vrne plačani znesek.
(2) Roki, ki so določeni za odgovornost prodajalca za stvarne napake, se smiselno uporabljajo tudi za izvajalca storitve, če s posebnim zakonom ni določen daljši rok.

39. člen

(1) Če v primerih iz 37. in 38. člena napaka ni sporna, mora podjetje čimprej, vendar najpozneje v roku osmih dni ugoditi potrošnikovi zahtevi.
(2) Podjetje mora pisno odgovoriti potrošniku na zahtevo najpozneje v osmih dneh po njenem prejemu, če je napaka sporna.

40. člen

(1) Če podjetje uniči ali izgubi proizvod, ki mu je bil dan v popravilo, vzdrževanje ali dodelavo, je dolžno potrošniku po njegovi izbiri izročiti v osmih dneh nov enak proizvod ali mu takoj plačati odškodnino v višini drobnoprodajne cene novega proizvoda.
(2) Če podjetje poškoduje ali pokvari proizvod, ki mu je bil dan v popravilo, vzdrževanje ali dodelavo, je dolžno na lastne stroške v treh dneh odpraviti okvaro oziroma poškodbo, kadar se s tem ne zmanjšata vrednost in uporabnost proizvoda. V primeru, da tega ni mogoče zagotoviti, pripada potrošniku pravica iz prvega odstavka.

3. Predplačilo

41. člen

(1) Če podjetje molče ali izrecno pogojuje nakup blaga ali opravljanje storitev z delnim ali celotnim predplačilom in dobavi blago ali opravi storitev po prejemu predplačila, je dolžno potrošniku ob dobavi blaga ali izvedbi storitve obračunati in plačati obresti po obrestni meri, po kakršni se obrestujejo hranilne vloge, vezane nad tri mesece.
(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja, če je predplačilo plačano v roku manj kot 3 delovne dni pred dnem, ko se opravi dobava ali začne z opravljanjem storitev.
(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na predplačilo, se ne uporabljajo v primeru, ko podjetje pogojuje nakup blaga ali opravljanje storitve z izročitvijo are.

4. Posebne vrste pogodb

a) Dostava blaga na dom

42. člen

(1) Če se podjetje in potrošnik dogovorita o dostavi na dom ali na drug kraj, je podjetje dolžno, da potrošniku blago dostavi v brezhibnem stanju, v dogovorjeni količini in v dogovorjenem času v potrošnikovo stanovanje in mu hkrati izroči vso pripadajočo dokumentacijo.
(2) Za dostavo na dom se ne šteje puščanje blaga pred vrati potrošnikovega stanovanja.

b) Pogodbe, sklenjene na daljavo

43. člen

(1) Za pogodbe, sklenjene na daljavo, se po tem zakonu štejejo pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, vključno s finančnimi storitvami, ki so sklenjene med podjetjem in potrošnikom na podlagi organiziranega programa za ponujanje blaga ali storitev na daljavo, ki ga vodi podjetje in ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komunikacijo na daljavo, vse do takrat in vključno s trenutkom, ko je pogodba

sklenjena.
(2) Sredstva za komuniciranje na daljavo so tista sredstva komunikacije, ki omogočajo sklenitev pogodbe tako, da ni potrebna istočasna fizična prisotnost pogodbenih strank.
(3) Sredstva za komuniciranje na daljavo so zlasti: pisemske pošiljke in druge tiskovine, katalogi, telefonski pogovori, oglaševanje v tisku z naročilnico, televizijska prodaja, faksimile naprava, elektronska pošta in svetovni splet oziroma internet.

43.a člen

(1) Določila tega zakona o pogodbah, sklenjenih na daljavo, se ne uporabljajo za:
1. pogodbe o gradnji in prodaji nepremičnin ter pogodbe o drugih pravicah na nepremičninah razen oddaje v najem;
2. pogodbe o časovnem zakupu nepremičnin, ki so urejene z določbami od 59. do 60.e člena tega zakona;
3. pogodbe o prodaji hrane, pijače ali drugega blaga, ki je namenjeno vsakodnevni porabi in ga potrošniku na dom, njegovo prebivališče ali njegovo delovno mesto dobavljajo prodajalci;
4. pogodbe o nastanitvi, prevozu, gostinskih storitvah, dobavi hrane in pijače, obisku prireditev in storitvah za prosti čas, kjer se podjetje zaveže, da bo izpolnilo svojo obveznost v točno določenem trenutku ali v točno določenem roku;
5. pogodbe, ki so sklenjene:
– s pomočjo prodajnih avtomatov;
– z operaterji telekomunikacij ob uporabi javnih telefonskih govorilnic;
– na javni dražbi.
(2) Pri pogodbah o finančnih storitvah, ki obsegajo začetni sporazum o storitvi, temu pa sledijo zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, se določbe tega zakona uporabljajo samo za začetni sporazum. Kadar začetnega sporazuma ni, zaporedni ali ločeni posli pa so iste vrste, opravljeni v določenem času med istimi pogodbenimi strankami, se določbe 43.b in 43.c člena uporabljajo samo pri prvem poslu. Kadar pa se posel iste vrste ne opravlja več kot eno leto, velja naslednji posel za prvega v novem nizu poslov.

43.b člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, mora potrošnik dobiti v času, ki je primeren glede na sredstvo komunikacije, najkasneje pa preden ga zavezuje pogodba ali ponudba, naslednje podatke:
1. firmo in sedež podjetja;
2. bistvene lastnosti blaga ali storitve, vključno z najkrajšim rokom trajanja pogodbe, če je predmet pogodbe trajna ali ponavljajoča se izpolnitev;
3. ceno blaga ali storitve, vključno z vsemi davki in drugimi dajatvami;
4. morebitne stroške dostave;
5. podrobnejšo ureditev plačila ter načina in roka dobave ali izpolnitve;
6. opis pravice do odstopa od pogodbe v skladu s 43.č členom tega zakona; v primerih, ko potrošnik v skladu s 43.č členom nima pravice do odstopa mora biti o tem izrecno obveščen;
7. stroške, povezane z uporabo komunikacijskega sredstva, če se ti stroški razlikujejo od običajne osnovne tarife, ki jo potrošnik običajno plačuje;
8. rok veljavnosti ponudbe, še posebej cene.
(2) V primeru, da gre za sklenitev pogodbe v okviru storitev informacijske družbe, morajo biti, poleg podatkov, navedenih v prejšnjem odstavku, in podatkov, navedenih v tretjem odstavku 2. člena, pred sklenitvijo pogodbe potrošniku na voljo naslednji podatki:
1. točna navedba tehničnih korakov, ki vodijo do sklenitve pogodbe;
2. navedba ali bo sklenjena pogodba shranjena pri podjetju in na kakšen način bo možen dostop do nje;
3. navedba tehnoloških sredstev, ki omogočajo prepoznavanje in popravljanje napak pred oddajo naročila;
4. jeziki, v katerih je možno skleniti pogodbo.
(3) V vsakem primeru pa je podjetje, razen če se pogodba sklene izključno z izmenjavo elektronske pošte ali primerljivih posameznih sporočil, dolžno potrošniku, takoj po prejemu naročila, potrditi naročilo, in sicer v elektronski obliki ter posredovati pogodbena določila v obliki, ki zagotavlja njihovo hranjenje in kasnejšo uporabo.
(4) Podatki iz tega člena, katerih komercialni namen mora biti jasno izražen, morajo biti predstavljeni jasno in nedvoumno ter na način, ki je primeren glede na sredstvo komuniciranja na daljavo, pri tem pa je treba upoštevati načelo vestnosti in poštenja ter načelo varstva oseb, ki po zakonodaji držav članic niso poslovno sposobne.
(5) V primeru, da gre za sklenitev pogodbe o finančnih storitvah, mora potrošnik poleg podatkov iz prvega odstavka dobiti tudi naslednje podatke:
1. opis glavnih značilnosti finančne storitve;
2. glavno poslovno dejavnost podjetja in vse naslove, ki so pomembni v poslovnem odnosu med potrošnikom in ponudnikom;
3. identiteto in naslov morebitnega zastopnika podjetja v državi članici, kjer ima potrošnik stalno prebivališče, ter identiteto, naslov in funkcijo morebitne tretje osebe, ki poklicno sodeluje v poslu, pa ni ponudnik;
4. če je podjetje vpisano v sodni ali drug javni register, register, v katerega je vpisano, z navedbo vpisne številke ali druge enakovredne oznake;
5. če je za dejavnost podjetja potrebno posebno dovoljenje, podatke o ustreznem nadzornem organu;
6. skupno ceno, ki jo mora za finančno storitev potrošnik plačati podjetju, vključno z vsemi provizijami, taksami in

izdatki ter vsemi davki, ki jih podjetje odvede pri opravi storitve, ali, če natančne cene ni mogoče navesti, osnovo za njen izračun, ki potrošniku omogoča preverjanje cene;
7. po potrebi ustrezno opozorilo, da je finančna storitev povezana z instrumenti, ki so zaradi svojih posebnih lastnosti ali postopkov za izvedbo obremenjeni s posebnim tveganjem ali pa je njihova cena podvržena nihanjem na finančnih trgih, na katere ponudnik nima vpliva, kot tudi opozorilo, da pretekli donosi niso kazalec prihodnjih donosov;
8. opozorilo glede možnosti obstoja dodatnih davkov in/ali stroškov, ki jih ne odvede ali zaračuna ponudnik;
9. podatke o morebitnem znesku, ki ga mora potrošnik plačati v primeru odstopa od pogodbe na podlagi petega odstavka 43.d člena;
10. podatke o tem, ali je potrošniku dostopen mehanizem za izvensodno reševanje sporov in opis morebitnih pogojev za dostop do tega mehanizma;
11. pogodbeno določilo glede prava, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno na daljavo.

43.c člen

(1) Podjetje mora potrošniku v primernem času zagotoviti na primernem trajnem nosilcu podatkov podatke iz prejšnjega člena tega zakona vendar najkasneje ob dobavi blaga ali začetku opravljanja storitve, če mu ti podatki niso bili dani na takšen način že prej.
(2) V roku iz prejšnjega odstavka mora podjetje zagotoviti še:
1. pisno obvestilo o pravici do odstopa od pogodbe iz 43.č člena tega zakona ter o načinu in pogojih izvrševanja te pravice oziroma pisno obvestilo, da potrošnik v primerih iz petega odstavka 43.č člena te pravice nima;
2. naslov, kamor lahko potrošnik pošlje svoje ugovore, pripombe, zahtevke in izjave;
3. podatke o servisni službi in veljavnih garancijskih pogojih;
4. pogoje za odpoved pogodbe pri pogodbah, sklenjenih za nedoločen čas, oziroma pri pogodbah, sklenjenih za čas daljši od enega leta.
(3) V primeru pogodbe o finančnih storitvah morajo biti potrošniku podatki iz prejšnjega člena ter podatki o vseh pogodbenih pogojih zagotovljeni na primernem trajnem nosilcu podatkov že v času, preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba. Izjemoma lahko podjetje izpolni svojo obveznost iz tega odstavka takoj po sklenitvi pogodbe, če je bila pogodba na potrošnikovo željo sklenjena z uporabo sredstva za komuniciranje na daljavo, ki ne omogoča predložitve podatkov in pogodbenih pogojev v navedeni obliki.
(4) Potrošnik lahko kadarkoli v času pogodbenega odnosa zahteva predložitev pogodbenih pogojev na papirju. Poleg tega ima potrošnik pravico do spremembe sredstva za komuniciranje na daljavo, razen če je to nezdružljivo s sklenjeno pogodbo ali vrsto finančne storitve.
(5) Določbi prvega in drugega odstavka se ne uporabljata za storitve, ki se opravijo neposredno preko sredstva za komuniciranje na daljavo, če gre za enkratno storitev, ki jo zaračunava operater komunikacijskega sredstva. Tudi v tem primeru pa ima potrošnik pravico dobiti točen naslov, kamor lahko pošlje svoje pritožbe.
(6) Za primeren trajni nosilec podatkov velja tisti nosilec podatkov, ki potrošniku omogoča shranjevanje nanj naslovljenih podatkov tako, da so mu dostopni za kasnejšo uporabo v obdobju, primernem glede na namen podatkov, in ki omogoča nespremenjeno predstavitev shranjenih podatkov. Primerna oblika je predvsem pisno obvestilo.

43.č člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, ima potrošnik pravico, da v petnajstih dneh podjetju sporoči, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Pri pogodbah o življenjskem zavarovanju, sklenjenih na daljavo in pogodbah sklenjenih na daljavo, ki zadevajo osebna pokojninska zavarovanja, je ta rok 30 dni. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je pošiljka oddana v roku.
(2) Če je podjetje v celoti izpolnilo obveznost iz 43.c člena tega zakona, teče rok za uveljavljanje pravice iz prvega odstavka tega člena pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe ali z dnem, ko je podjetje izpolnilo to obveznost, če je bila ta obveznost izpolnjena po sklenitvi pogodbe.
(3) Če podjetje izpolni svojo obveznost iz 43.c člena po dobavi blaga, začne teči petnajstdnevni rok za odstop od pogodbe naslednji dan po dnevu izpolnitve te obveznosti, če še ni pretekel rok treh mesecev iz naslednjega odstavka.
(4) Če podjetje ni v celoti izpolnilo obveznost iz 43.c člena tega zakona, traja rok za odstop od pogodbe tri mesece. Ta rok začne teči pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe. S potekom tega roka ugasne pravica potrošnika, da od pogodbe odstopi.
(5) Razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače, potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe iz prvega odstavka tega člena:
1. pri pogodbah, katerih predmet je blago ali storitve, katerih vrednost je odvisna od nihanj na finančnih trgih, na katere podjetje nima nobenega vpliva in ki lahko nastopijo v roku odstopa od pogodbe, kot npr. pri pogodbah o storitvah v zvezi z devizami, instrumenti denarnega trga, prenosljivimi vrednostnimi papirji, deleži v kolektivnih naložbenih podjemih, finančnimi terminskimi pogodbami, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom, terminskimi pogodbami o obrestni meri, obrestnimi in valutnimi zamenjavami ter zamenjavami na podlagi delnic ali delniškega indeksa, ter opcijami za nakup ali prodajo kateregakoli navedenega instrumenta, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom;
2. pri pogodbah, katerih predmet je blago, ki je bilo izdelano po natančnih navodilih potrošnika, ki je bilo

prilagojeno njegovim osebnim potrebam, ki zaradi svoje narave ni primerno za vračilo, ki je hitro pokvarljivo ali kateremu je že potekel rok uporabe;
3. pri pogodbah o dobavi avdio ali video posnetkov ali računalniških programov, če je potrošnik odprl varnostni pečat;
4. pri pogodbah o dobavi časopisov, revij in periodičnih publikacij;
5. pri pogodbah za igre na srečo in storitvah loterije;
6. pri zavarovalnih pogodbah za potovanje in prtljago ali podobnih kratkoročnih zavarovalnih pogodbah z veljavnostjo, krajšo od enega meseca.
(6) Edini strošek, ki bremeni potrošnika v zvezi z odstopom od pogodbe, je neposreden strošek vračila blaga, razen v primeru iz petega odstavka naslednjega člena.

43.d člen

(1) Če je potrošnik v primeru iz prejšnjega člena tega zakona odstopil od pogodbe, mu mora podjetje vrniti vsa opravljena plačila.
(2) Vračilo plačil mora podjetje opraviti takoj, ko je to mogoče, najkasneje pa v petnajstih dneh po prejemu sporočila o odstopu od pogodbe. Če podjetje zamudi z vračilom plačil, mora potrošniku poleg zakonitih zamudnih obresti plačati še eno desetino prejetih plačil za vsakih dopolnjenih trideset dni zamude pri vračilu.
(3) Če je potrošnik blago že prejel in od pogodbe odstopi, mora blago nepoškodovano in v nespremenjeni količini odposlati podjetju v petnajstih dneh po sporočilu iz prvega odstavka 43.č člena tega zakona, razen če je blago uničeno, pokvarjeno, izgubljeno ali se je njegova količina zmanjšala, ne da bi bil za to kriv potrošnik.
(4) Vrnitev prejetega blaga podjetju v roku za odstop od pogodbe se šteje za sporočilo o odstopu od pogodbe.
(5) Če je potrošnik odstopil od pogodbe o finančnih storitvah, lahko podjetje od njega zahteva plačilo storitve, ki jo je zanj dejansko opravilo. Izpolnjevanje pogodbe se lahko začne šele s potrošnikovim soglasjem. Plačilo mora biti sorazmerno obsegu že opravljene storitve v primerjavi s celotno pogodbo in ne sme pomeniti pogodbene kazni. Podjetje lahko zahteva od potrošnika plačilo le, če dokaže, da je bil potrošnik o njem ustrezno obveščen v skladu z 9. točko petega odstavka 43.b člena tega zakona.

43.e člen

(1) Podjetje mora izpolniti svoje obveznosti iz pogodbe v roku trideset dni od sklenitve pogodbe, razen če se stranki nista dogovorili drugače.
(2) Če podjetje ne more izpolniti svoje obveznosti, ker blago ni na razpolago ali ker ni pogojev za opravljanje storitve, mora podjetje o tem takoj obvestiti potrošnika in mu vrniti vsa opravljena plačila. Za vračilo plačil se uporablja določba drugega odstavka 43.d člena tega zakona.

43.f člen

Če se v zvezi s pogodbo sklenjeno na daljavo, zlorabi potrošnikova plačilna ali kreditna kartica, ima potrošnik, v primeru da transakcija še ni bila opravljena, pravico do preklica plačila pri podjetju, registriranem in pristojnem za opravljanje transakcije. V primeru, da je transakcija že opravljena ima potrošnik pravico zahtevati vračilo zneska od podjetja, kateremu je bil znesek nakazan.

43.g člen

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika ter s potrošnikovim soglasjem za sklenitev pogodbe, kadar je to primerno, pa tudi za izpolnitev pogodbe, je na strani podjetja.

44. člen

(črtan)

45. člen

Če podjetje z namenom skleniti prodajno pogodbo pošlje potrošniku blago, ki ga ta ni naročil, se takšna pošiljka blaga šteje za reklamno darilo.

45.a člen

(1) Podjetje lahko uporablja sistem klicev brez posredovanja človeka, faksimile napravo in elektronsko pošto samo z vnaprejšnjim soglasjem posameznega potrošnika, ki mu je sporočilo namenjeno.
(2) Pri telefonskih pogovorih mora oseba, ki v imenu podjetja vzpostavi telefonski stik, na začetku vsakega razgovora s potrošnikom razkriti firmo in sedež podjetja in jasno povedati, da gre za klic, ki ima komercialni namen.
(3) V primeru pogodbe o finančnih storitvah je podjetje v telefonskem pogovoru dolžno seznaniti potrošnika tudi s

podatki o identiteti osebe, ki je v stiku z njim, in njeni povezavi s podjetjem, s podatki iz 6. točke prvega odstavka 43.b člena ter 1., 5., 7. in 8. točke petega odstavka 43.b člena tega zakona. Hkrati ga mora seznaniti z možnostjo da mu bodo na njegovo zahtevo posredovani dodatni podatki iz prvega in petega odstavka 43.b člena tega zakona. Podjetje mora v vsakem primeru izpolniti svojo obveznost iz 43.c člena tega zakona.
(4) Če potrošnik pri kateremkoli stiku, vzpostavljenim s sredstvom za komunikacijo, ki omogoča osebna sporočila, izjavi, da ne želi več prejemati sporočil na takšen način, mu podjetje ne sme več pošiljati nobenih sporočil, ki so namenjena sklenitvi pogodbe za dobavo kateregakoli blaga ali katerekoli storitve.

c) Pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov

46. člen

(1) Za pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, se po tem zakonu štejejo pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, ki so sklenjene:
1. med srečanjem izven poslovnih prostorov podjetja ali
2. med obiskom zastopnika ali pooblaščenca podjetja na potrošnikovem domu, na domu drugega potrošnika ali na delovnem mestu potrošnika, če do obiska ne pride na izrecno potrošnikovo željo.
(2) Določila tega zakona, o pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, se uporabljajo tudi za pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, čeprav do obiska pride na izrecno željo potrošnika, vendar potrošnik v trenutku, ko je obisk zahteval, ni vedel ali ni mogel vedeti, da dobava blaga ali opravljanje storitve, ki je predmet te pogodbe, ne sodi med dejavnosti, za katere je podjetje registrirano.
(3) Določila tega zakona, o pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, se uporabljajo tudi za pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, ki so sklenjene tako, da podjetje sprejme potrošnikovo ponudbo za sklenitev pogodbe, če je bila ponudba za sklenitev pogodbe dana v okoliščinah, ki so podobne tistim iz prvega in drugega odstavka tega člena (sejmi).

46.a člen

Določila tega zakona o pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, se ne uporabljajo za:
1. pogodbe o gradnji, prodaji in najemu nepremičnin in pogodbe o drugih pravicah na nepremičninah;
2. pogodbe o prodaji hrane, pijače ali drugega blaga, ki je namenjeno vsakodnevni porabi in ga potrošniku na dom, njegovo prebivališče ali njegovo delovno mesto dobavljajo prodajalci;
3. pogodbe o dobavi blaga in opravljanju storitev, če so hkrati izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
– pogodba je sklenjena na podlagi kataloga podjetja, ki ga je potrošnik imel možnost preučiti v odsotnosti zastopnika ali pooblaščenca podjetja;
– potrošnik in zastopnik ali pooblaščenec podjetja imata s to in naslednjimi pogodbami namen vzpostaviti stalno zvezo;
– katalog in pogodba vsebujeta jasno določilo, da ima potrošnik pravico, da lahko podjetju vrne blago v roku, ki ni krajši od petnajst dni po prejemu ali da v istem roku odstopi od pogodbe, ne da bi pri tem imel kako drugo obveznost, razen da primerno hrani blago;
4. zavarovalne pogodbe;
5. pogodbe, katerih predmet so vrednostni papirji;
6. pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, če vsota vseh plačil, ki jih mora plačati potrošnik iz naslova te pogodbe ne presega 3000 tolarjev.

46.b člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, mora podjetje potrošniku izročiti v rokih iz drugega odstavka tega člena pisno obvestilo, ki vsebuje vsaj firmo in sedež podjetja, vrsto in ceno blaga, pravice potrošnika iz 46.c člena tega zakona ter kraj in datum.
(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora podjetje izročiti potrošniku:
– v primeru iz prvega odstavka 46. člena tega zakona ob sklenitvi pogodbe;
– v primeru iz drugega odstavka 46. člena tega zakona najkasneje ob sklenitvi pogodbe;
– v primeru iz tretjega odstavka 46. člena tega zakona, ko je bila dana ponudba.

46.c člen

(1) Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, ima potrošnik pravico, da v petnajstih dneh podjetju pisno sporoči, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poštna pošiljka oddana v roku.
(2) Če je podjetje v celoti izpolnilo obveznost iz 46.b člena tega zakona, teče rok za uveljavljanje pravice iz prvega odstavka tega člena pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe ali z dnem, ko je podjetje izpolnilo to obveznost, če je bila ta obveznost izpolnjena po sklenitvi pogodbe.
(3) Če podjetje izpolni svojo obveznost iz 46.b člena po dobavi blaga, začne teči petnajstdnevni rok za odstop od pogodbe naslednji dan po dnevu izpolnitve te obveznosti, če še ni pretekel rok treh mesecev iz naslednjega

odstavka.
(4) Če podjetje ni v celoti izpolnilo obveznost iz 43.c člena tega zakona, traja rok za odstop od pogodbe tri mesece. Ta rok začne teči pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe. S potekom tega roka ugasne pravica potrošnika, da od pogodbe odstopi.
(5) Za način izvršitve in omejitve pravice do odstopa ter vračilo prejetega blaga in že plačane kupnine se smiselno uporabljajo določbe 43.č in 43.d člena tega zakona.

47. člen

(črtan)

d) Pogodbe o dobavi energije in vode

48. člen

(1) Pri izpolnjevanju pogodb o dobavi energije in vode potrošnikom je treba potrošniku ceno obračunati po dejanski dobavi izkazani na njegovem merilnem mestu. Če dejanske tehnične možnosti v obstoječih stavbah z več stanovanji oziroma poslovnimi prostori ne omogočajo merjenja dobavljene energije in vode pri posameznem potrošniku in pri odjemu za skupne prostore, se obračun dobavljene količine lahko izvede na osnovi med lastniki dogovorjenih razmerij ali drugega s predpisi opredeljenega razmerja. Potrošnik pa ima pravico, da se mu na njegove stroške omogoči vgraditev ustreznega merilnika, če tehnične možnosti to omogočajo. Pri obračunu dobavljene količine posameznemu potrošniku, je upravnik stavbe z več stanovanji oziroma poslovnimi prostori na zahtevo potrošnika dolžan predložiti račune dobaviteljev.
(2) Način merjenja za dobavljeno energijo in vodo se določi v posebnem področnem predpisu.

5. Prodaja na obroke

49. člen

(1) S pogodbo o prodaji blaga na obroke se podjetje (prodajalec) zavezuje, da bo potrošniku izročilo določeno blago, še preden mu bo kupnina popolnoma izplačana, potrošnik pa se zavezuje, da ga bo odplačal v obrokih v določenih časovnih presledkih.
(2) Pogodba o prodaji na obroke mora biti sestavljena v pisni obliki.
(3) Določbe tega zakona, ki urejajo prodajo na obroke, se smiselno uporabljajo tudi za prodajo storitev.
(4) Določbe tega zakona, ki urejajo prodajo na obroke, ne vplivajo na pravice potrošnikov po zakonu, ki ureja potrošniške kredite.

50. člen

(1) V pogodbeni listini morajo biti poleg blaga in njegove cene pri prodaji za gotovino navedeni tudi: skupen znesek vseh obročnih odplačil, vštevši tudi tisto, kar je bilo plačano ob sklenitvi pogodbe, znesek posameznih obrokov, njihovo število ter njihovi roki, sicer lahko potrošnik odstopi od pogodbe.
(2) V pogodbi morajo biti izrecno navedene tudi pravice, ki jih ima potrošnik po tem poglavju (51., 53., 53.a in 54. člen).
(3) Če pravice iz prejšnjega odstavka niso navedene v pogodbi, jih lahko potrošnik kljub temu uveljavlja ali pa odstopi od pogodbe.

50.a člen

Nična so določila pogodbe o prodaji na obroke, ki bi bila za potrošnika manj ugodna od določb tega poglavja, razen določil o lastninskem pridržku.

51. člen

(1) Potrošnik ima pravico, da kadarkoli predčasno odplača ostanek dolžne kupnine, in to brez pogodbenih obresti, razen stroškov izdelave obračuna predčasnega odplačila kupnine.
(2) Drugačno pogodbeno določilo je nično.

52. člen

(1) Prodajalec lahko odstopi od pogodbe, če pride potrošnik v zamudo z začetnim obrokom.
(2) Po plačilu začetnega obroka lahko prodajalec odstopi od pogodbe, če pride potrošnik v zamudo z najmanj dvema zaporednima obrokoma, ki pomenita najmanj osmino kupnine.
(3) Izjemoma lahko prodajalec razdre pogodbo, če potrošnik pride v zamudo le z enim obrokom, kadar za plačilo

kupnine niso predvideni več kot štirje obroki.
(4) V primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena lahko prodajalec, namesto da bi odstopil od pogodbe, zahteva od potrošnika, da plača ves ostanek kupnine, vendar mu mora pred tem pustiti dodaten petnajstdnevni rok.

53. člen

(1) Kadar to opravičuje okoliščine primera, lahko sodišče na zahtevo potrošnika podaljša roke za plačilo zamujenih obrokov, če da potrošnik zavarovanje, da bo izpolnil obveznost in če prodajalec zaradi tega ne trpi škode.
(2) Nično je pogodbeno določilo o pogodbeni kazni za primer, če bi potrošnik prišel v zamudo s plačilom kakšnega obroka kupnine.

53.a člen

(1) Potrošnik lahko v vsakem primeru odstopi od pogodbe, če to pisno sporoči prodajalcu v petnajstih dneh po podpisu. Potrošnik se tej pravici ne more vnaprej odpovedati.
(2) Drugačno pogodbeno določilo je nično.

54. člen

(1) Če se pogodba razveže, mora prodajalec vrniti prejete obroke z zakonitimi obrestmi od dneva, ko jih je prejel, in mu povrniti nujne stroške, ki jih je imel za blago.
(2) Potrošnik mora s svoje strani vrniti prodajalcu blago v stanju, v kakršnem je bilo tedaj, ko mu je bilo izročeno, in mu dati povračilo za njegovo uporabo vse do razveze pogodbe.

55. člen

(črtan)

56. člen

(1) Določbe o prodaji na obroke iz tega poglavja veljajo tudi pri drugih dogovorih, ki imajo enako vsebino, kot npr. zakupna pogodba z določilom, da bo v zakup dano blago prešlo v potrošnikovo lastnino, če bo določen čas plačeval zakupnino.
(2) Te določbe se uporabljajo tudi pri posojilu, ki je bilo potrošniku dano za nakup določenega blaga, če sta se podjetje, ki je potrošniku dalo posojilo (posojilodajalec) in prodajalec sporazumela, da bo potrošnik blago, ki mu ga je prodal prodajalec, odplačeval v obrokih, po pogodbi, sklenjeni med potrošnikom in prodajalcem.

6. Turistične storitve

57. člen

Dejavnost organiziranja in prodaje turističnih potovanj, dejavnost turističnih vodnikov in spremljevalcev ter dejavnost vodenja in usposabljanja na področju športa je urejeno v področnih zakonih.

58. člen

Podjetja, ki organizirajo skupinske izlete in potovanja, morajo potnike ustrezno zavarovati.

7. Časovni zakup stanovanjskih objektov

59. člen

(1) Pogodba o časovnem zakupu stanovanjskih objektov po tem zakonu je vsaka pogodba, sklenjena za obdobje najmanj treh let, s katero podjetje potrošniku proti plačilu določene cene zagotovi ali obljubi zagotoviti pravico do uporabe stanovanjskega objekta v določenem obdobju leta ali obdobju, ki ga je treba še določiti, in ki ne znaša manj kot sedem dni v letu.
(2) Za stanovanjski objekt po tem zakonu se šteje zemljišče, stavba ali del zemljišča oziroma stavbe, ki je namenjen trajnemu ali začasnemu prebivanju, in ki po pravu države, v kateri se nahaja, predstavlja predmet pravnega prometa.
(3) Pravica do uporabe po tem zakonu je lahko stvarna ali druga pravica, ki lahko izvira tudi iz članstva v društvu, deleža v družbi ali zadrugi.

60. člen

(1) Ponudnik pravice o časovnem zakupu mora vsakemu interesentu izročiti prospekt, ki poleg splošnega opisa stanovanjskega objekta, ki je predmet pravice, vsebuje tudi natančne podatke v skladu s prvim in drugim odstavkom 60.b člena tega zakona.
(2) Prospekt je sestavni del pogodbe o časovnem zakupu.
(3) Če ima interesent stalno prebivališče v eni od držav članic Evropske unije ali je državljan te države, lahko zahteva prospekt v uradnem jeziku te države.
(4) Prospekt, ki se nanaša na objekt v Republiki Sloveniji ali prospekt, ki se izroča državljanu Republike Slovenije ali osebi s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, mora biti tudi v slovenskem jeziku.
(5) Pri vsakem oglaševanju sklepanja pogodb o časovnem zakupu stanovanjskih objektov je treba navesti, da je mogoče dobiti prospekt in kje ga je mogoče dobiti.

60.a člen

(1) Pogodba o časovnem zakupu stanovanjskih objektov mora biti sklenjena v pisni obliki. Pogodba mora vsebovati vse podatke, naštete v 60.b členu tega zakona. Glede jezika, v katerem je pogodba sestavljena se smiselno uporabljajo določila tretjega odstavka 60. člena tega zakona.
(2) Vsebina pogodbe o časovnem zakupu mora ustrezati besedilu prospekta, ki se izroči potrošniku. Če pogodbeni stranki ne skleneta drugačnega dogovora, se pred sklenitvijo pogodbe lahko spremeni vsebina prospekta le v primeru, ko to narekujejo okoliščine, na katere podjetje ni imelo vpliva. Takšne spremembe se morajo potrošniku sporočiti pred sklenitvijo pogodbe v pisni obliki.
(3) Poleg izvirnika pogodbe mora podjetje potrošniku izročiti overjen prevod pogodbe v jeziku države, kjer se stanovanjski objekt nahaja, v primeru, ko je ta jezik drugačen od jezika, v katerem je sestavljena pogodba. Ta obveznost ne velja v primeru, ko so predmet pogodbe o časovnem zakupu deli stanovanjskih objektov, ki se nahajajo v dveh ali več državah.

60.b člen

(1) Prospekt in pogodba o časovnem zakupu stanovanjskih objektov morata vsebovati naslednje podatke:
1. firmo in sedež podjetja ter ime morebitnega zastopnika podjetja;
2. natančen opis narave pravice, ki je predmet pogodbe in opis izpolnjenih pogojev ali pogojev, ki jih je v skladu z zakonodajo države, kjer se stanovanjski objekt nahaja za izvrševanje pravice še potrebno izpolniti;
3. natančen opis stanovanjskega objekta in njegove lege, če je predmet pogodbe določen stanovanjski objekt;
4. podatke iz evidence nepremičnin za objekt, če takšna evidenca obstaja;
5. v primeru stanovanjskega objekta v stanju načrtovanja ali gradnje pa tudi:
– stanje gradbenih del in del na skupnih komunalnih napravah;
– rok za dokončanje del;
– če se pravica nanaša na določen stanovanjski objekt, naziv in naslov pristojnega upravnega organa ter številke potrebnih dovoljenj;
– če se pravica nanaša na določen stanovanjski objekt, stanje del na skupnih komunalnih napravah, kot so plinski, električni, vodovodni in telefonski priključek;
– zagotovila, ki obstajajo za dokončanje stanovanjskega objekta in vračilo nadomestila potrošniku v primeru nedokončanja stanovanjskega objekta;
– komunalne naprave (plinski, električni, vodovodni in telefonski priključek) in storitve (vzdrževanje, odvoz smeti), ki so ali bodo na razpolago potrošniku in pogoje za njihovo uporabo;
6. načela, po katerih bo potekalo vzdrževanje, popravila in upravljanje stanovanjskega objekta ali stanovanjskih objektov;
7. skupne naprave, kot so savne ali bazeni, ki jih potrošnik lahko uporablja ali jih bo lahko uporabljal in morebitni pogoji za uporabo;
8. ceno, ki jo mora potrošnik plačati za uporabo stanovanjskega objekta, osnovo za izračun in oceno zneska tekočih stroškov, ki jih mora potrošnik plačati za uporabo skupnih naprav in storitev, ki so mu ali mu bodo na razpolago, oceno zneska upravnih stroškov (davki, dajatve) ter oceno stroškov upravljanja, vzdrževanja in popravil stanovanjskega objekta;
9. podatek, ali lahko potrošnik sodeluje pri poslih menjave ali ponovne prodaje pogodbene pravice uporabe in ocena stroškov v primeru, da podjetje ali tretja oseba, določena v pogodbi s strani podjetja, posredujeta pri menjavi ali ponovni prodaji;
10. navodilo glede pravice potrošnika do odstopa od pogodbe v skladu z določili 60.c člena tega zakona, ime in naslov prejemnika pisne izjave o odstopu, navodilo glede odstopnega roka in pisno obliko izjave o odstopu. Po potrebi mora prospekt opredeliti tudi stroške, ki jih mora kriti potrošnik v primeru odstopa od pogodbe v skladu s tretjim odstavkom 60.c člena tega zakona;
11. navodilo glede pridobivanja drugih podatkov.
(2) Pogodba mora poleg navedenega vsebovati tudi naslednje:
1. ime, priimek in stalno prebivališče potrošnika;
2. natančno določeno časovno obdobje v letu, v katerem se pravica uporabe lahko izvršuje, trajanje veljavnosti

pravice in druge podatke, pomembne za izvrševanje pravice uporabe;
3. izjavo, da pridobitev in izvrševanje pravice uporabe nista povezana s stroški, obveznostmi ali bremeni, ki niso opredeljeni v pogodbi;
4. datum in kraj podpisa pogodbe.

60.c člen

(1) Potrošnik ima pravico, da v petnajstih dneh od sklenitve pogodbe oziroma predpogodbe podjetju pisno sporoči, da odstopa od pogodbe oziroma predpogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poštna pošiljka oddana v roku.
(2) Če v pogodbi manjka eden od podatkov, predpisanih v 60.b členu tega zakona, ali če ni bil izročen prospekt ali če je pogodba sestavljena v jeziku v nasprotju z določbami tega zakona, prične rok iz prejšnjega odstavka tega člena teči po pisnem sporočilu manjkajočega podatka potrošniku, a najkasneje tri mesece po sklenitvi pogodbe.
(3) Če potrošnik odstopi od pogodbe se smiselno uporabljajo določila 43.d člena tega zakona. Potrošnik ni dolžan povrniti morebitnih stroškov uporabe stanovanjskega objekta in drugih storitev. Potrošnik je dolžan povrniti stroške pravnih dejanj, povezanih s sklenitvijo pogodbe, ki jih je bilo potrebno opraviti pred iztekom odpovednega roka iz prvega odstavka tega člena, če je to v pogodbi izrecno določeno.

60.č člen

Ničnо je pogodbeno določilo, po katerem mora potrošnik del cene ali stroškov plačati pred potekom roka iz prvega odstavka prejšnjega člena.

60.d člen

(1) Če se cena, ki jo mora za pravico uporabe plačati potrošnik, v celoti ali delno financira s kreditom podjetja, z odstopom od pogodbe o časovnem zakupu preneha veljati tudi posojilna pogodba. V primeru odstopa od pogodbe sta obe strani dolžni vrniti prejete vsote. Podjetje do potrošnika nima nobenih zahtevkov glede plačil obresti in stroškov.
(2) Prejšnji odstavek tega člena se uporablja tudi v primerih, ko je posojilodajalec druga oseba, pa je podjetje posredovalo pri sklenitvi posojilne pogodbe oziroma je potrošnika napotilo na posojilodajalca.

60.e člen

Če pogodbo o časovnem zakupu stanovanjskih objektov, ali posojilno pogodbo iz prejšnjega člena urejajo tuji pravni predpisi, se določbe tega zakona kljub temu uporabljajo, če:
1. se stanovanjski objekt nahaja na ozemlju države članice Evropske unije ali
2. če pride do sklenitve pogodbe na podlagi javne ponudbe, javnega oglaševanja ali podobne poslovne dejavnosti, ki jo opravlja podjetje na ozemlju Republike Slovenije, in če ima potrošnik pri oddaji izjave, ki se nanaša na sklenitev pogodbe, stalno ali začasno prebivališče v Republiki Sloveniji.

VII. NOSILCI VARSTVA POTROŠNIKOV

1. Urad za varstvo potrošnikov

61. člen

(1) Dejavnosti s področja varstva potrošnikov opravlja v skladu z zakonom Urad Republike Slovenije za varstvo potrošnikov (v nadaljevanju: urad).
(2) Urad na podlagi nacionalnega programa varstva potrošnikov pripravi letni program varstva potrošnikov, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije.

62. člen

(1) Pri uradu je strokovni svet, ki ga sestavljajo predstavniki zainteresiranih pristojnih upravnih organov, organizacij potrošnikov, podjetniških zbornic in združenj ter ugledni strokovnjaki s področja varstva potrošnikov.
(2) Število članov in sestavo strokovnega sveta določi minister, pristojen za trgovino.
(3) Strokovni svet sodeluje pri pripravi nacionalnega in letnega programa za varstvo potrošnikov in obravnava druga vprašanja, ki zadevajo strokovno delo urada ter daje direktorju urada mnenja in predloge.

2. Organizacije potrošnikov

63. člen

(1) Za organizacije potrošnikov se štejejo organizacije, registrirane kot društva ali zavodi ali druge organizacije, ki ne opravljajo pridobitne dejavnosti in jih ustanovijo potrošniki zaradi varstva svojih pravic ter so vpisane v register potrošniških organizacij pri uradu.
(2) Pogoj za vpis v register potrošniških organizacij v register je nevtralnost in neodvisnost organizacije od interesov ponudnikov blaga in storitev, kar pomeni, da organizacija ne sme pridobivati sredstev od ponudnikov blaga in storitev.
(3) Potrošniške organizacije, registrirane pri uradu, se lahko povezujejo v zvezo potrošniških organizacij z namenom aktivno podpirati in krepiti interese potrošniških organizacij na državnem in mednarodnem nivoju.
(4) Minister, pristojen za trgovino, v treh mesecih po uveljavitvi zakona predpiše pravilnik o načinu in drugih pogojih za vpis potrošniških organizacij v register.

3. Izvajalci izobraževanja potrošnikov

64. člen

(1) Vzgojno-izobraževalni programi osnovnega in srednjega šolstva vsebujejo tudi temeljna znanja o varstvu potrošnikov.
(2) Urad sodeluje z vzgojno-izobraževalnimi institucijami pri pripravi izobraževalnih programov varstva potrošnikov. Urad in organizacije potrošnikov lahko izvajajo programe strokovnega izpopolnjevanja za učitelje za pridobivanje temeljnih znanj iz varstva potrošnikov.
(3) Organizacije potrošnikov lahko sodelujejo z vzgojno-izobraževalnimi institucijami, pripravljajo vzgojno-izobraževalna gradiva in vodijo druge vzgojno-izobraževalne aktivnosti s področja varstva potrošnikov za potrošnike vseh starostnih skupin.

4. Varuh človekovih pravic

65. člen

Na področju varstva pravic potrošnikov opravlja svoje naloge v razmerju do državnih organov, organov lokalne samouprave in nosilcev javnih pooblastil tudi varuh človekovih pravic.

VIII. NACIONALNI PROGRAM VARSTVA POTROŠNIKOV

66. člen

(1) Dejavnosti s področja varstva potrošnikov se opravljajo kot javna služba, katere trajnost in nemotenost opravljanja zagotavlja v javnem interesu Republika Slovenija.
(2) Javna služba iz prejšnjega odstavka se ne opravlja z namenom pridobivanja dobička.
(3) Dejavnosti s področja varstva potrošnikov, ki se opravljajo kot javna služba, so: svetovanje potrošnikom, obveščanje in izobraževanje potrošnikov ter izvajanje primerjalnih ocenjevanj blaga in storitev.
(4) Obseg javne službe na področju varstva potrošnikov se določi z nacionalnim programom varstva potrošnikov.

67. člen

(1) Nacionalni program varstva potrošnikov določa temelje politike varstva potrošnikov in opredeljuje obseg dejavnosti, ki se financira oziroma sofinancira iz državnega proračuna.
(2) Z nacionalnim programom varstva potrošnikov se določijo zlasti:
– načela in cilji politike varstva potrošnikov,
– naloge, ki imajo pri uresničevanju politike varstva potrošnikov prioriteto,
– vrste nalog na področju varstva potrošnikov, ki se bodo opravljale na podlagi koncesij,
– okvirni obseg sredstev za izvedbo nalog iz nacionalnega programa,
– okvirni obseg sredstev za spodbujanje razvoja in delovanja potrošniških organizacij.

68. člen

Javno službo lahko na podlagi koncesije opravljajo potrošniške organizacije, vpisane v register pri uradu in strokovne organizacije, katerih cilj ni pridobivanje dobička ter izvajajo posamezne strokovne in raziskovalne naloge na področju varstva potrošnikov.

69. člen

(1) Koncesija za opravljanje javne službe na področju varstva potrošnikov se podeli z odločbo Vlade Republike Slovenije na podlagi javnega razpisa.
(2) V javnem razpisu za podelitev koncesije se navedejo zlasti:

– predmet koncesije,
– pogoji za opravljanje javne službe,
– čas, za katerega se bo podelila koncesija,
– rok, do katerega se sprejemajo prijave in
– rok, do katerega bodo prijavljeni obveščeni o izbiri.
(3) Razmerja med koncedentom in koncesionarjem se uredijo s pogodbo o koncesiji.
(4) S pogodbo se uredijo zlasti:
– obseg izvajanja javne službe,
– začetek izvajanja javne službe,
– rok za odpoved koncesije,
– sredstva, ki jih za opravljanje javne službe zagotavlja koncedent.
(5) Pogodba se sklene v pisni obliki.

IX. INŠPEKCIJSKI NADZOR IN UPRAVNI UKREPI

70. člen

Tržni inšpektorat in drugi pristojni inšpekcijski organi v skladu s svojimi pooblastili nadzirajo uresničevanje tega zakona in izrekajo ukrepe v skladu z zakonom.

71. člen

(1) Če podjetje neupravičeno zavrne potrošnikovo zahtevo, naj mu blago z napako zamenja z novim blagom ali naj mu vrne znesek za plačano blago ali naj odpravi napako na blagu, lahko izda pristojni tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekciji organ na potrošnikov predlog odločbo, s katero podjetju odredi, naj ugodi zahtevi.
(2) Odločbo iz prejšnjega odstavka izda pristojni organ le, če med strankama ni spora o obstoju napake ali če potrošnik predloži mnenje sodnega izvedenca, ali če je na drug način nedvomno dokazana.
(3) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi za opravljanje storitev.

72. člen

Če pristojni tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da:
– cene blaga oziroma storitev niso označene ali niso vidno označene (prvi odstavek 26. člena);
– cena blaga oziroma storitve ni označena v tolarjih (drugi odstavek 26. člena);
– najvišji odstotek znižanja cen blaga na razprodaji, objavljen v razponu, ne zajema najmanj ene četrtine vrednosti blaga, ki je na razprodaji (tretji odstavek 28. člena);
– blago z napako ni fizično ločeno od redne prodaje brezhibnega blaga ali podjetje ni vidno opozorilo, da gre za prodajo blaga z napako ali vsakega kosa blaga z napako ni posebej označilo (prvi odstavek 30. člena);
– predpisani rok uporabnosti na blagu ni vidno in čitljivo označen (drugi odstavek 31. člena);
– je podjetje dalo v prodajo blago oziroma ni ustavilo prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo in na njem ni označilo, za kakšne namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 31. člena);
– blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil škodo zase ali za druge ali onesnažil okolje, ni priloženo navodilo za uporabo v skladu s 33. členom tega zakona (33. člen);
– podjetje za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjeni s pogodbami na daljavo, ne izroči označb, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo, seznama pooblaščenih servisov oziroma drugih spremnih dokumentov (34. člen);
izda odločbo, s katero prepove prodajo tega blaga oziroma storitev do odprave pomanjkljivosti.

72.a člen

Če tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da
– podjetje potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane nad tri mesece (41. člen);
izda odločbo, s katero naloži podjetju izpolnitev zakonske obveznosti.

73. člen

Če tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da:
1. podjetje oglašuje blago ali storitve na način, ki je v nasprotju z 12., 12.a in 12.b členom tega zakona;
2. podjetje primerjalno oglašuje blago ali storitve v nasprotju z določili tega zakona (12.c člen);
3. oglaševanje vsebuje sestavine, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih ali sestavine, ki jih izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj (15. člen);

z odločbo začasno prepove takšno oglaševanje blaga ali storitev ali prepove objavo takšnega oglasa, če ta še ni bil objavljen, a je tik pred javno objavo.

X. PREMOŽENJSKOPRAVNO VARSTVO

74. člen

(1) Podjetje, ki v pravnem prometu s potrošniki uporablja splošne pogoje poslovanja ali v sklenitev ponuja vnaprej natisnjene pogodbe (formularne pogodbe) ali uporablja metode poslovanja ali oglašuje na načine, ki nasprotujejo prisilnim predpisom ali dobrim poslovnim običajem, je lahko toženo na opustitev takšnega ravnanja.
(2) Sodišče lahko v okviru tožbenega zahtevka odloči, da se na stroške podjetja sodba objavi. Sodišče ob tem odloči, v kakšnem obsegu je potrebno objaviti obrazložitev sodbe.

74.a člen

V sporu zaradi zavajajočega ali primerjalnega oglaševanja po 74. členu tega zakona sodišče na predlog tožeče stranke po določbah zakona, ki ureja zavarovanje izda začasno odredbo, s katero odredi prenehanje zavajajočega oglaševanja ali nedovoljenega primerjalnega oglaševanja ali prepove objavo zavajajočega ali nedovoljenega primerjalnega oglasa, če ta še ni bil objavljen, a je tik pred javno objavo.

75. člen

(1) Tožbo iz prejšnjega člena lahko vloži vsaka organizacija, ki je pravna oseba, ustanovljena za varovanje pravic in interesov potrošnikov, od katere ustanovitve je do trenutka vložitve tožbe že preteklo najmanj eno leto in dejansko deluje.
(2) Tožbo iz predhodnega člena lahko vloži tudi zbornica ali poslovno združenje, katerega član je podjetje, ki je toženec.
(3) Če ravnanje, na katerega se nanaša tožba, lahko prizadene položaj in pravice potrošnikov v državi članici Evropske skupnosti, lahko tožbo iz prejšnjega člena vloži tudi organizacija ali neodvisen javni organ (npr. potrošniški ombudsman), ki je po predpisih tiste države ustanovljena za varovanje pravic in interesov potrošnikov v tisti državi ter od katere ustanovitve do vložitve tožbe je preteklo že najmanj eno leto in dejansko deluje.
(4) Oseba iz prejšnjega odstavka tega člena lahko vloži tožbo šele po posvetovanju z državnim organom, pristojnim za varstvo potrošnikov. Tožba se lahko vloži tudi neposredno, če organ za varstvo potrošnikov v štirinajstih dneh ne odgovori na zahtevo za posvetovanje.

76. člen

(1) Organizacije iz predhodnega člena lahko vložijo tožbo, s katero zahtevajo ugotovitev neveljavnosti določenih pogodb, ki jih toženec sklepa s potrošniki, posameznih določil teh pogodb ali splošnih pogojev poslovanja, vključenih v te pogodbe.
(2) Ugodilna sodba učinkuje proti vsem, tako da se lahko vsakdo sklicuje na pravnomočno sodbo, s katero je na podlagi tožbe iz prejšnjega odstavka ugotovljena neveljavnost določenih pogodb, posameznih določil teh pogodb ali splošnih pogojev poslovanja, vključenih v te pogodbe.
(3) Zavrnilna sodba učinkuje le med strankama in ne preprečuje vložitve nove tožbe z istim zahtevkom, bodisi s strani druge organizacije, upravičene za vložitev tožbe iz prvega odstavka tega člena bodisi oseb, ki imajo pravni interes za vložitev ugotovitvene tožbe.
(4) Dokler pravda teče, se ne more o istem zahtevku začeti nova pravda med istima strankama ali med istim tožencem in drugo organizacijo, ki je upravičena za vložitev tožbe iz prvega odstavka tega člena.
(5) Druga organizacija, ki je upravičena za vložitev tožbe iz prvega odstavka tega člena, se lahko v tekoči pravdi pridruži tožniku ves čas postopka do pravnomočnosti. V pravdi ima položaj stranskega intervenienta v skladu z določbami zakona, ki ureja pravdni postopek.

XI. KAZENSKE DOLOČBE

77. člen

(1) Samostojni podjetnik posameznik se kaznuje za prekršek z globo od 1,000.000 tolarjev do 5,000.000 tolarjev, pravna oseba pa z globo od 3,000.000 tolarjev do 10,000.000 tolarjev, če:
1. s potrošniki ne posluje v skladu z 2. členom zakona ali v pisnih sporočilih potrošnikom ne uporabi celotnega imena svoje firme in sedeža ali v pisnih sporočilih, ki niso namenjena individualno določenemu potrošniku ne uporabi vsaj skrajšane firme in sedeža (prvi in drugi odstavek 2. člena);
2. kot ponudnik storitev informacijske družbe ne omogoči enostaven neposreden in stalen dostop do podatkov, določenih v tretjem odstavku 2. člena (tretji odstavek 2. člena);
3. oglašuje blago ali storitve na način, ki je v nasprotju z 12., 12.a in 12.b členom;
4. primerjalno oglašuje blago ali storitve v nasprotju z določili tega zakona (12.c člen);

5. oglaševanje blaga ali storitev vsebuje sestavine, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih ali sestavine, ki izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj (15. člen);
6. oglaševalsko sporočilo, ki je del ali pa predstavlja storitev informacijske družbe ni v skladu s 15.a členom (15.a člen);
7. za blago iz 15.b člena ob sklenitvi prodajne pogodbe potrošniku ne izroči garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo in seznama pooblaščenih servisov ali če navedeni dokumenti niso v celoti v slovenskem jeziku in lahko razumljivi (prvi in tretji odstavek 16. člena);
8. ne zagotovi popravila in vzdrževanja izdelka, za čas garancijskega roka oziroma njegovega podaljšanja brezplačno, po poteku le tega pa proti plačilu, tako da servis opravlja sam ali ima sklenjeno pogodbo o servisiranju z drugo osebo (četrti odstavek 16. člena);
9. ne zagotovi vzdrževanja, nadomestnih delov in priklopnih aparatov tudi po preteku garancijskega roka (peti odstavek 16. člena);
10. kot prodajalec stanovanja ali poslovnega prostora kupcu, najkasneje ob izročitvi stanovanja, ne preda garancijskih listov za vso vgrajeno blago iz 15.b člena (osmi odstavek 16. člena);
11. garancijski list ne vsebuje vseh podatkov iz prvega odstavka 18. člena tega zakona;
12. če kot proizvajalec ravna v nasprotju s prvim odstavkom 20. člena;
13. potrošnikom ne prodaja blaga oziroma ne opravlja storitev pod enakimi pogoji (drugi odstavek 25. člena);
14. najvišji odstotek znižanja cen blaga na razprodaji, objavljen v razponu, ne zajema najmanj ene četrtine vrednosti vsega blaga, ki je na razprodaji (tretji odstavek 28. člena);
15. blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil škodo zase ali za druge ali onesnažil okolje, ne priloži navodila za uporabo v skladu s 33. členom tega zakona;
16. potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane nad tri mesece (41. člen);
17. pri dogovorjeni dostavi na dom ali na drug kraj blaga ne dostavi v brezhibnem stanju, ali dogovorjeni količini ali dogovorjenem času v potrošnikovo stanovanje z vso pripadajočo dokumentacijo (prvi odstavek 42. člena);
18. v primeru dostave blaga na dom blago pusti pred vrati potrošnikovega stanovanja (drugi odstavek 42. člena);
19. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo podjetje v predpisanih rokih potrošniku ne zagotovi podatkov 43.b člena tega zakona, na primernem trajnem nosilcu podatkov (43.c člen);
20. kot ponudnik storitev informacijske družbe ne potrdi naročila v elektronski obliki, razen zakonsko določene izjeme ali ne posreduje pogodbenih določil v obliki, ki zagotavlja njihovo hranjenje in kasnejšo uporabo (tretji odstavek 43.b člena);
21. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo, ali pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, v primeru, da je potrošnik odstopil od pogodbe v roku ne vrne vseh opravljenih plačil (prvi odstavek 43.d člena in peti odstavek 46.c člena);
22. uporablja sistem klicev brez posredovanja človeka, faksimile napravo in elektronsko pošto brez vnaprejšnjega soglasja potrošnika, ki mu je bilo sporočilo namenjeno (prvi odstavek 45.a člena);
23. potrošniku pošilja sporočila, ki so namenjena sklenitvi pogodbe za dobavo kateregakoli blaga ali katerekoli storitve, čeprav potrošnik izjavi, da jih ne želi več prejemati (tretji odstavek 45.a člena);
24. pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, v predpisanih rokih potrošniku ne izroči pisnega obvestila, ki vsebuje vsaj firmo in sedež podjetja, vrsto in ceno blaga, pravice potrošnika iz 46.c člena tega zakona ter kraj in datum (46.b člen);
25. cene dobave energije oziroma vode potrošniku ne obračuna po dejanski dobavi ali če merjenje dejanske dobave energije oziroma vode ne opravi na predpisan način (48. člen);
26. pri prodaji na obroke, potrošniku ne omogoči predčasnega odplačila ostanka dolžne kupnine brez pogodbenih obresti (51. člen);
27. pri prodaji na obroke, v primeru da potrošnik odstopi od pogodbe, ne vrne prejetih obrokov z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva, ko jih je prejel in ne povrne nujnih stroškov, ki jih je imel za blago (54. člen);
28. podjetja, ki organizirajo skupinske izlete in potovanja, niso ustrezno zavarovala potnikov (58. člen);
29. pogodbe o časovnem zakupu turističnih objektov ne sklene v pisni obliki (60.a člen);
30. pogodba ne vsebuje predpisanih podatkov (60.b člen).
(2) Z globo od 300.000 do 1,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

78. člen

(1) Samostojni podjetnik posameznik se kaznuje za prekršek z globo 200.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju prekrška, pravna oseba pa z globo 300.000 tolarjev, ki se izterja takoj, če:
1. pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin, v primeru, ko potrošnik zamudi z izpolnitvijo obveznosti, ne ravna v skladu z drugim odstavkom 3. člena;
2. za blago oziroma storitve, ki jih ponuja, ne označi cene ali je vidno ne označi oziroma označena cena ne vključuje davka na dodano vrednost v primeru, da je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost (prvi odstavek 26. člena);
3. cene blaga oziroma storitve ne označi v tolarjih (drugi odstavek 26. člena);
4. ne upošteva označenih cen (tretji odstavek 26. člena);
5. če v ponudbi v okviru informacijske družbe ni poleg cene jasno in nedvoumno navedeno ali cena vključuje tudi

stroške dostave (četrti odstavek 26. člena);
6. se ne drži predpisanega načina označevanja cen blaga in storitve (peti odstavek 26. člena);
7. uporabi višje zamudne obresti kot jih določa obligacijski zakonik (prvi odstavek 27.a člena);
8. v primeru zamude potrošnika kot pogodbene stranke, izda opomin, katerega stroški presežejo dejanske stroške izdelave in pošiljanja opomina oziroma višino zamudnih obresti (drugi odstavek 27.a člena);
9. če razprodaje ne objavi v skladu s prvim odstavkom 28. člena ali če blaga na razprodaji ne označi s ceno pred znižanjem in z znižano ceno (prvi in drugi odstavek 28. člena);
10. blaga z napako fizično ne loči od redne prodaje brezhibnega blaga in vidno ne opozori, da gre za blago z napako, ter vsakega kosa blaga z napako posebej ne označi (prvi odstavek 30. člena);
11. prodaja blago oziroma ne ustavi prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo, in na njem ne označi, za katere namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 31. člena);
12. ne odstrani blaga iz prodaje, čeprav ne more zagotoviti zahteve iz drugega odstavka 32. člena (tretji odstavek 32. člena);
13. za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjeni s pogodbami na daljavo, potrošniku ne izroči označbe, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo, seznama pooblaščenih servisov oziroma drugih spremnih dokumentov oziroma če dokumenti ne vsebujejo vseh podatkov, ki jih določajo zakoni ali na podlagi zakonov sprejeti predpisi (34. člen);
14. ne izda računa za prodano blago oziroma opravljeno storitev ali potrošniku ne omogoči, da preveri pravilnost zaračunane cene glede na kakovost in količino kupljenega blaga oziroma opravljene storitve (35. člen);
15. ne prodaja blaga v primerni embalaži in če ga na potrošnikovo zahtevo posebej ne zavije (prvi in drugi odstavek 36. člena);
16. embalaža ni primerna obliki in teži blaga in če zavaja potrošnika glede velikosti in teže blaga (tretji odstavek 36. člena);
17. v primeru iz 37.c in 38. člena, ko napaka ni sporna, ne ugodi potrošnikovi zahtevi najpozneje v osmih dneh (prvi odstavek 39. člena);
18. potrošniku ne odgovori pisno v osmih dneh po prejemu potrošnikove zahteve (drugi odstavek 39. člena);
19. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo, potrošnika takoj ne obvesti, da ne more izpolniti svoje obveznosti, ker nima na razpolago blaga ali ker ni pogojev za opravljanje storitev in mu ne vrne vseh opravljenih plačil (drugi odstavek 43.e člena).
(2) Z globo 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

78.a člen

Postopek o prekršku zastara, ko potečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen, v nobenem primeru pa ni več mogoč, ko potečejo štiri leta od dneva storitve prekrška.
Zakon o varstvu potrošnikov – ZVPot (Uradni list RS, št. 20/98) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

79. člen – upoštevana sprememba iz ZVPot-A

(1) Predpis o splošni varnosti izdelkov iz drugega odstavka 3. člena tega zakona, o označevanju cen iz 26. člena tega zakona, predpis o načinu merjenja dejanske dobave energije in vode potrošnikom iz 48. člena tega zakona se sprejmejo najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.
(2) Strokovni svet iz 62. člena se ustanovi najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.
(3) Nacionalni program varstva potrošnikov predloži Vlada Republike Slovenije Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejem najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

80. člen – upoštevana sprememba iz ZVPot-A

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se prenehajo uporabljati členi 10. do 19., 35., 36., 38., 42., 43., 46. in 47. člen zakona o trgovini (Uradni list SFRJ, št. 46/90), členi od 23. do 30. člena zakona o blagovnem prometu (Uradni list RS, št. 21/77 in 29/86) in 62. do 64. člen zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88, 23/91 in 55/91 – popr.).
(2) Do uveljavitve predpisa iz 15.b člena zakona se uporabljajo:
– odredba o izdelkih, ki smejo v promet le z garancijskim listom, tehničnim navodilom in seznamom pooblaščenih servisov, ter o najkrajšem garancijskem roku zanje (Uradni list SFRJ, št. 5/78),
– odredba o elektromedicinskih pripravah oziroma opremi, ki sme v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanjo (Uradni list SFRJ, št. 66/80),
– odredba o grafični opremi, ki sme v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanjo (Uradni list SFRJ, št. 66/80),
– odredba o električnih aparatih za gospodinjstvo, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št.

4/81),
– odredba o plinskih aparatih za gospodinjstvo, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 4/81),
– odredba o proizvodih avtomobilske industrije, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 9/81, 62/84),
– odredba o določitvi aparatov za gašenje požara, ki smejo v promet samo, če so opremljeni z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 45/81),
– odredba o opremi za opravljanje dejavnosti v kmetijstvu, ki mora biti opremljena s tehničnim navodilom in mora biti zanjo določen rok zagotovljenega servisiranja, ter o najkrajšem roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 63/81),
– odredba o pisarniških pisalnih strojih, računalniških strojih in strojih za razmnoževanje besedila ter registrirnih blagajnah za uporabo v trgovini, gostinstvu in hotelirstvu, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 17/85),
– odredba o izolacijskih napravah in opremi za kontrolo izolacijskih naprav, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 4/87),
– odredba o športni opremi in rekvizitih, ki smejo v promet le z garancijskim listom in tehničnim navodilom, ter o najkrajšem garancijskem roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 41/87),
– odredba o napravah s področja radiokomunikacij, avdio in video tehnike in napravah, ki se nanje priključujejo, ki smejo v promet le z garancijskim listom, ter o najkrajšem garancijskim roku in roku zagotovljenega servisiranja zanje (Uradni list SFRJ, št. 28/89).

81. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-A (Uradni list RS, št. 110/02) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

64. člen

Rok za izdajo podzakonskega predpisa iz 15.b člena je šest mesecev od uveljavitve tega zakona.

65. člen – že upoštevano

V napovednem stavku drugega odstavka 80. člena se številka »17« nadomesti s številko »15.b«.

66. člen

(1) Razveljavi se druga alinea tretjega odstavka 13. člena zakona o varstvu konkurence (Uradni list RS, št. 18/93).
(2) Razveljavita se 42. in 50. člen pravilnika o minimalnih tehničnih in drugih pogojih, ki se nanašajo na prodajne objekte za opravljanje trgovinske dejavnosti, in pogojih za prodajo blaga zunaj prodajaln (Uradni list RS, št. 28/93, 34/93, 57/93).

67. člen

Določbe šestega odstavka 1. člena, tretjega odstavka 60. člena, 1. točke 60.e člena in tretjega in četrtega odstavka 75. člena se začnejo uporabljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

68. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov – ZVPot-B (Uradni list RS, št. 51/04) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

19. člen

(1) Določbe 1. člena in 8. do 15. člena tega zakona se začnejo uporabljati 9. oktobra 2004.
(2) Določbi prvega in četrtega odstavka 17. člena in določbe 18. člena tega zakona se pričnejo uporabljati 1. januarja 2005.

(3) Do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) se v postopku o prekršku izrekajo denarne kazni iz 77. in 78. člena zakona.

20. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.